

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoPr/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113231471
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4113231471.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: D.. A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., E. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom so sídlom Nitra, Farská 40, proti odporcovi: DeLUX - SM, s.r.o., so sídlom Vráble, 1. mája 939, IČO: 31 427 855, zastúpený Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom Vráble, Hlavná 1221, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku pre uznanie Okresného súdu Nitra č. k. 17Cpr/1/2013-58 zo dňa 27. novembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie navrhovateľky o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom pre uznanie určil, že skončenie pracovného pomeru odporcom s navrhovateľkou výpoveďou danou navrhovateľke zo dňa 17.05.2013 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce je neplatné. Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľky náhradu trov konania vo výške 407,25 eura, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 153a ods. 1, 3 OSP a konštatoval, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 16.09.2013 domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ako aj náhrady trov konania. Odporca v priebehu konania uznal nárok navrhovateľky a navrhol rozhodnutie sporu na základe rozsudku pre uznanie nároku. Konštatoval, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej na základe rozsudku pre uznanie nároku, pretože ide o vec, ktorú je možné rozhodnúť súdnym zmerom. Súd prvého stupňa preto návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovel a určil, že skončenie pracovného pomeru odporcom s navrhovateľkou výpoveďou danou navrhovateľke zo dňa 17.05.2013 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce je neplatné. O trovách konania rozhodol podľa § 137, § 142 ods. 1, § 151 ods. 5, 8 OSP a navrhovateľke, ktorá bola úspešná, priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 407,25 eura, pozostávajúce z odmeny za 5 úkonov právnej služby (1. prevzatie a príprava, 2. podanie na súd, 3. písomne vyjadrenie k uznaniu nároku zo dňa 04.11.2013, 4. - 5. účasť na pojednávaní v dňoch 20.11.2013 a 27.11.2013), jeden úkon po 60,07 eura, režijného paušálu vo výške 39,05 eura (5 x 7,81 eura), a 20% DPH 67,88 eura.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedla, že sa domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou danou zo strany odporcu. V danom prípade tak medzi účastníkmi konania ide o spor z pracovnoprávneho vzťahu založeného dvojstrannou pracovnou zmluvou, na ktorú sa vzťahuje hmotnoprávna úprava Zákonníka práce. Napriek tomu súd prvého stupňa nikde v rozhodnutí neuviedol žiaden hmotnoprávny predpis a žiadne ustanovenia daného hmotnoprávneho predpisu, najmä však ako hmotnoprávny predpis nikde neuviedol Zákonník práce a ani žiadne z dotknutých ustanovení Zákonníka

práce, z ktorých by ako účastník konania mohla posúdiť najmä to, či pri použití daného hmotnoprávneho predpisu jeho hmotnoprávna úprava vylučuje alebo nevylučuje, aby si strany sporu mohli upraviť svoj sporný vzťah dispozitívnymi úkonmi a tým neumožňuje primárne preskúmať a posúdiť to, či povaha danej veci pripúšťa alebo nepripúšťa skončiť toto súdne konanie súdnym zmierom, pričom práve splnenie tejto podmienky okrem uznania nároku odporcom je nevyhnutné pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie. Z uvedeného dôvodu považovala rozsudok za nezrozumiteľný pre nedostatok dôvodov, ako aj zmätočný. Bola toho názoru, že predmetné konanie nie je možné skončiť súdnym zmierom, a tým nie je splnená zákonná podmienka. Záverom si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd skôr, ako sa začal zaoberať správnosťou napadnutého rozhodnutia, posudzoval okrem iného aj to, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 201 OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 202 OSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Citované ustanovenie § 202 upravuje tri skupiny prípadov, v ktorých nie je odvolanie prípustné, alebo sú obmedzené dôvody prípustnosti odvolania proti určitým rozhodnutiam vo veci samej (rozsudkom). Nepripustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých nie je prípustné podať odvolanie, treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom. Napriek tomu, že odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie, prípustnosť odvolania je daná, ak neboli splnené zákonom ustanovené podmienky na vydanie takých rozsudkov, ktoré sú upravené v § 153a OSP, § 153b OSP a § 153c OSP. Prípustnosť odvolania zakladajú len nesplnené predpoklady, a preto na záver o prípustnosti nestačí tvrdenie odvolateľa, že došlo k opomenutiu niektorého z týchto predpokladov. Na prípustnosť odvolania stačí nesplnenie jedného zo zákonných predpokladov na vydanie takých rozsudkov. Druhý dôvod prípustnosti odvolania proti takým rozsudkom spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, ktorým rozumieme podradenie zisteného skutkového stavu (žalobcom tvrdený skutkový stav podľa § 153b ods. 3) pod konkrétne právne ustanovenia, ktoré sa na tento skutkový stav nevzťahujú (napr. súd vyhovie žalobe o náhradu škody napriek tomu, že podľa skutkového stavu ide o vydanie bezdôvodného obohatenia).

Občiansky súdny poriadok priznáva právo na podanie odvolania predovšetkým účastníkovi konania (§ 201 OSP). Aby podané odvolanie vyvolalo zamýšľané následky, t. j., aby došlo k jeho vecnému prejednaniu odvolacím súdom, musí spĺňať všetky podmienky predpísané zákonom, ktoré možno rozdeliť na objektívne podmienky, ktorými sú prípustný predmet odvolania, včasnosť podania odvolania a náležitosti odvolania, a subjektívne podmienky, medzi ktoré patrí osoba oprávnená na podanie odvolania. V súvislosti so subjektívnou podmienkou týkajúcou sa osoby oprávnenej na podanie odvolania možnosť podania odvolanie prislúcha len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach. Pod ujmu treba rozumieť ujmu formálnu aj materiálnu. Pod formálnou ujmu sa rozumie odchylenie výroku od rozhodnutia od posledného podaného návrhu účastníka urobeného vo veci samej, a to k jeho nevýhode, pričom sa navzájom porovnáva ich obsah a rozsah. Meradlom pre posúdenie otázky, či je tu alebo nie je možnosť ujmy, je teda návrh, ktorý účastník urobil v konaní na súde prvého stupňa. Materiálna ujma sa určuje tým, či vydané rozhodnutie svojím obsahom znevýhodňuje osobu podávajúcu opravný prostriedok, t. j. či právne účinky rozhodnutia zhoršujú jej právne postavenie (zúžením jej práv, rozšírením jej povinností) a či preto u nej existuje možnosť požadovať na súde vyššieho stupňa odchylné rozhodnutie vo svoj prospech.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.09.2013 domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru odporcu s

navrhovateľkou výpoveďou danou odporcom navrhovateľke zo dňa 17.05.2013 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. V priebehu konania odporca písomným podaním zo dňa 26.11.2013 (č.l. 53 spisu) uznal nárok navrhovateľky a navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom vydaným na základe uznania nároku. Uvedené potvrdil aj na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 27.11.2013. Následne súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom pre uznanie vyhovel návrhu navrhovateľky a určil, že skončenie pracovného pomeru odporcom s navrhovateľkou výpoveďou danou navrhovateľke zo dňa 17.05.2013 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce je neplatné.

Odvolací súd rozhodujúc vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie podala osoba, ktorá na podanie odvolania nebola oprávnená. Ako vyplýva z vyššie uvedených záverov proti rozsudku pre uznanie v zásade (až na zákonnej výnimky) odvolanie nie je prípustné. Ust. § 202 OSP pripúšťa odvolanie proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku v prípade, ak odvolanie bolo podané z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem splnenia týchto dvoch podmienok pre prípustnosť odvolania musí byť podľa názoru odvolacieho súdu splnená predovšetkým subjektívna podmienka prípustnosti odvolania spočívajúca v tom, že možnosť podať odvolanie prislúcha vždy len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach. Táto zásada sa uplatňuje aj pri rozhodnutiach súdu, voči ktorým je odvolanie vo všeobecnosti prípustné. Keďže v tejto veci súd prvého stupňa rozsudkom vydaným na základe uznania návrhu navrhovateľky v plnom rozsahu vyhovel, je treba prijať záver, že navrhovateľka nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie navrhovateľky, ktorá podala odvolanie aj napriek tomu, že jej návrhu bolo v plnom rozsahu vyhovené podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP, odmietol .

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd analogicky podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže procesné účinky pri odmietnutí odvolania sú rovnaké ako v prípade zastavenia konania, pričom pre použitie ods. 2 tohto zákonného ustanovenia odvolací súd nevidel dôvod.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.